

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden esütörtökön.

Felölös szerkesztő:
Nagybölöni BAKÓ BÁLINT.

Előfizetési árak:
Égész évre . . . 8 korona,
Félévre . . . 4 korona,
Negyed évre . . . 2 korona.
Egyes szám: ára 16 filler.

Elhervadt a tulipán.

Magyar tűz volt, szalma láng volt. Spongyát rá. Szüreti hasonlaltal élve a mi nemzeti lelkeseletünk olyanforma, mint mikor a törkölyt beteszik a sutuba vagy présbe és csavarintanak egyet föltte, hát adja ki magából a mustot, há pedig nem, csavarintanak, hát hallgat és nyugszik.

Mikor legzordonabb volt az időjárás, mikor veszedelmekkel vehes sötét viharfelhők tonyosodnak a háza menyboltozatján, (s a teljesen elborult szembatárt csak egy egy háza árulásban fogant rendelet villám cikázó villanása világította meg, hogy utána még reménytelenbb sötétség boruljon az aggódó hazafiak lelkére;) mikor a helyzet jobbra fordulása vetett reményüknek már végső szálat is szakadoztak s a vármegyék is már már megesüggedtek; ebben a dermesztő zordouságban

virított ki csodák csodájára egyszerre a bírva-bíró, a küzdeni vágyó, a munkás hazaszeretetlenek gyönyörű és ges szép virága: a Tulipán.

A helyzet sivárságába bele nyugodni nem tudó lelkés honleányok szive fölött pattantak ki az első himbók mint a jobb jövőhöz ígézetvirágai s a példájukon újra, jobban hazaszeretlet melegéről kiütötték piros fejüket a csüggettegebb honfiak kebelén is. Mire a kikelet erdőt, mezőt beszótt virágaival, országszerte pompázott a hazaszeretlet virágos kertje is.

Egy tulipánerdő volt az egész ország 1906. tavaszán. Azt viseli a gyermek, a férfi, az agg. Az utca sokadalmában úgy tetszett mintha tulipán kertben járt volna az ember. E tulipán kert látára túláradt a boldogságtól minden igaz magyar szive.

A csüggedő bizodalmat a lankadó erőt, a lanyha buzgóságot meris-

tett belöle s a nagy temető csendjét pezsgő élet zaja vette föl egyszerre abban a szomorú időben, mikor a nemzet „örökébe pogányok“ törtek be.

A tulipán valóban sorsunk jobbra fordulásának ígéret virága volt. Kiszótt az alkotmányosság napja s fényének szétözlő sugarai elszólták a sötétséget s vissza tüzték odvaikba a gonosz szellemeket. Az uralkodó jobb belátása a háza legjobbjainak kezébe adta át az ország kormányrudját s ezzel helyreállította a jog, törvény és igazság uralmát.

De csodák csodája az a tulipánkert mely a zordon sötétség korszakában fakasztó napsugár s éltető nedv nélkül csupán a szivek melegéről ki tudott virítani, a kiderülés után rohamos hervadásnak indult. Járjatok végig az utcákat s vegyétek számba a keblek fölött viruló tulipánokat; itt ott elcsúszta ha akadtok egyre.

T A R C S A.

Almodtam.

Almodtam rólad bővítő szépet,
Kárt karba öltve sétáltam véled,
Egyedül vollunk füzes tó partján
Gyönyörködtünk a csalogány dalán.

S jutembe suglál esedős meséket.
Nem hallottam soha ennél szebbet!
A zöld falombok fölénk hajoltak,
Nem figyelte más senki szavunkat.

Miért is volt ez csak piuló álom?
Miért nem lehet így e világon?
Miért ity sivar valóság az élet?
Üdvöt nem ad, csak fájo gyötrelmet.

Note.

Kivonat a bakaéletből.

Irtá: Vas Ödön.

A cibil és katona közt az a különbség, hogy nincs különbség; azaz, hogy még is van és pedig az, hogy míg a cibil trombitás nadrágot visel, addig a baka feszesen

parádéoz a mondurjába; és másodsor már azért is különbözik a cibiltől, mert a szobaciusoknál a feszes nadrágu baka mindig előnyben részesül, mert hát az ő idöktől imponál nekik és így a szegény cibil már csak a letörlözött tejet kapja.

A cibilnek, ha baka melé sorakozik, hatvan perccel lejjebb száll az értéke és abban tiszta igazságot is látok, mert a baka védi a Hazát és a Zsuzsikáját és szákség esetén megcszi a Zsuzsika által odaítalt vacsorát és míg a szobacius baka kézen szerez meteskedik, addig a cibil nézheti a napot és lesheti a holdat, — punktum!

Lakatos Imre szakaszvezető, aki az ezred elismeri legjobb altisztje volt némesak azért, mert a baka reglamának az összes paragrafusát a kis ujjában voltak, hanem azért is, mert bár szögöru ember hírében állott, de igazságos, jó és méltányos ember volt és a neki beosztott bakakat úgy szerette, mintha valamennyinek ő lett volna az igazi atyja Magasabb rangu tisztjei előtt pedig nem egyszer tünt ki ügyességével, sőt még az a kitétetés is érte, hogy az exercier platzon, ha az oberster leszállott lováról, ő volt az a szerencsés, aki lovat tartotta, sőt

kantár szaránál az összes altisztek irigysegere, ide oda vezethette.

A cibil nem is tudja, hogy mily foku kitüntetés az, ha az ezredparancsnoknak, a ki még a cibil Istenek fölött is áll, a lovat valaki vezetheti, annak már nagyon benfenés és kemény ábrázatu marcona légenynek kell lenni, aki e bizalomban részesülhet.

Lakatos Imre, aki már a második kapitulációt szolgált és akinek két darab érem díszítte szive tájkát, azt mondta a regruta osztály befejezése után a hozzá beosztott 20 darab vegyes ajku bakáihoz, akik a 8 hetes kemény napokat lerázva, örömmel várták a szakaszba való beosztásukat, hogy:

Kedves fiaim! Ma van az a szent-egreszent nap, amelyen megudjatok, milyen a baka élel. Ahol eddig voltatok, az nem élel, hanem valóságos ringlspiel és rabokodás.

Aminthogy a cibil mas is meg várja a meistrant utó a folszabudulást, úgy ti is örüljétek, hogy vegre valahára közibétek jöhetek, a refiduz bakák közé, (mert a regruta és a cibil nem ember.) Mert tudjátok meg, hogy a mai nappal igaz bakak és valósigos infanteristák vagyotok, mi nagy szó. Mivelhogy hát e díszes alapsba csak azok jöhetnek, akik a 8 heti szerelmetes napokat a Manlicher sulya alatt ümörönlétek.

Hova lettek? Mi hervasztotta le a keblekről nem egészen két év alatt? Tán a betöltött hivatás fonnyasztotta el szirmait? De a nemzeti kormányral a tulipán hivatása véget nem érhetett.

Nem, hazánffiai, a tulipán igazi hivatása csak most kezdődik. Vannak feladatok, miket csak társadalmi uton lehet megoldani. Ki lelkesíthetné föl a társadalmat e nagy nemzeti munkára ha nem a tulipán?

Írják, hogy a tulipán mozgalom óta tavaly is az idén is sok millió koronával nagyobb értékű áru jött át hozzánk Ausztriából. Ha úgy van, akkor ez az elszomorító jelenség is csak meg inkább arra sarkallhat mindnyájunkat, hogy a tulipánt ne csak hordozzuk a szívünk felett, hanem egész szívvel-lelekkel neki fekdűnk azoknak a feladatoknak, amikre mint jelkép emlékeztet, int, buzdít bennünket: de semmi esetre sem lehet ok arra, hogy szegyenkezve a tulipánt elrejtjük s a vele járó kötelességek elől elzárkozunk. A ki így gondolkodik, lehet Pató Pál úr, de jó magyar ember nem.

S most egy őszinte vallomás. E sorok írójának kalapjába is az a nyomtatás van, hogy „London.” De a ki elhiszi, hogy a kalapot direkt Londonból hozatom, azt a megfigyelő osztályba kell vinni. Mit tehetek arról, ha a fehérvári divatárusok londoni kalapot árulnak, a mely alkalmazhat becsit.

Ellenben egy fiatal úr vasúti

szállítólevelét láttam, a mely szerint a „Teppiche aus halbe Wolle“-t direkt Wienből szállította neki a kereskedő, ami nem hazafias eljárás.

Hát ilyenek vagyunk mi.

H I R E K.

— *Ocsóbb a hús!* De nem nálunk! — Pápan a mészárosok a borjúhús árát 18 százalékkal a marhahús árát pedig 10 százalékkal leszállították. A mi mészárosaink is követlenek ezt a példát.

— *Hivatal vizsgálat.* E hó 23-án a helybeli r. kath. p. ebánia hivatalt Dr Szabonits Jenő sz. fehérvári kanonok megvizsgálta a példás rend felett elismerésének adott kifejezést.

— *Megsz költ tolonc.* E hó 19-én 6 és 7 óra között a Sz. Fehérvárra menő személy vonatról Zichiuifalun és A-Szabolcs között egy tolonc mikor a vonat egy emelkedésnek haladt felhasználva a lassu menést egy őrzetlen pillanatba kiugrott a vonatból, és a kukoricásba menekült. A toloncokat kísérő rendőr jelentést tett Zichiuifalun, hogy a toloncok köröztek.

— *Tűzek a vidéken.* E hó 17-én Herceglólyan egy szénakazal Padó János szőlőskertjében meggyuladt. A tűz, ugy elharapodott, hogy a két szomszédos széna kazal is a langok martaléka lett. A kar meiyet gondatlanság okozott biztosítás révén megterül. Szegélyesen szept. 18-án éjjel történt hasonló tűz eset. Bálint Mór bérló több szénakazal a kigyuladt és porrá égett. A kár nagyobb része biztosítás útján megterül. Racalmason Dr. Wetzel Gyula kuriai bírósálatojában a köesis gondatlansága folytan tűz főtt ki. De a tüzőtök Merzich Géza vezetése alatt a helyszínére érkeztek és elfojtották a tüzet.

— *Üngyilkos munkás asszony.* Szabolcsmatta közleiben egy 35-40 év körüli munkás nő hulláját fogták ki a Duná-

ből. Küllerőszak nyomai nem látszanak rajta. tehát valószínű öngyilkosságot követett el.

— *Lopás.* Sárbogárdon Seres Sándornál alkalmazásban levő Kiss István 19 éves, ugyanott szolgálatban álló Horváth Ferenczint 105 kor. 30 fillért elemelt. Ennek megtörténte után azon gondolkozott, hogy a koronákat valami szép tárcába kellene rakni, miközben eszébe jutott, hogy egy szépet már látott is még pedig a Kániz József fiánál. Az ötlet tetszett és késő este, hogy most nem zavarják elment Kánitzhoz és szép lassan a feje alól a nadrág zsebéből 50 fillérel kihuzta a szép bugyellárist Kist a kir. jbiróság szabadon bocsátotta, az ügyet pedig a sz. fehérvári kir. törvényszékhez tette át.

— *Verekedések.* Czecczén e hó 15-én a korcsmában Kovács János asztalos segédét Csögör Mihály kivel barátságos pohározás közbe össze veszett jól elnaspárgolta. Az esetet a csendőség a sárbogárdi jbirósághoz bejelentette. Ugyancsak Czecczén Bakonyi József, Orova István és János a korcsmába mulatoztak, miközbe Poldi Sándor a talpra valót javába huzta. Vigan folyt a mulatság mentől több-bor folyt el, annál jobb kedv lett, míg végre — mint rendesen ugy most is — a vége verekedés lett. Poldi Sándor zénész huzta elég hosszasan és mégis végre a rövidet huzta, mert fizetés helyeit helyben hagyták. Az ügyet mindket esetről a csendőség a sárbogárdi kir. jbirósághoz bejelentette.

Egy okos rendelet. Papp György kecskeméti rendőrfőkapitány, hogy elejét vegye minden ragályos kór terjesztésének, rendeletet bocsátott ki az élelmiszerárusokhoz: pékhez, cukrászhoz, henteshez, mészárosához, melyben súlyos büntetés alatt megtiltja, hogy más, mint az eladó az áruhoz nyúlhasson. A vevő a kimutatott élelmiszert azonnal papirba csomagolva veheti kézhez, megta-

Most, hogy a szentséges jó Isten kegyelméből az én-sarzi közbenjárásom folytán és az Oberster ur jóvoltából ide jöhettek, megvallom őszintén, magam is örülök, hogy végre valahán e diszes kanalatás vaságú sarkot körülalloban üdvozőlnetek benneteket, punktum!

Mielott a kopcedulara ráirnam a becsületés neveteket és ki-ki megkapja a polskamentes strozsakos uri agyát, amelyen a katonai eskü szerint 3 évig nyamolyogni fogtok, azt fogom nektek megmagyarázni, hogy mi az első teendő a bakának, ha be van osztva a zupások közé.

— Persze ti nem tudjátok, mi az a zupás?

— Zupás az, aki a kinestartol kapja naponta azt, ami a bakának erőt és kedvet ad arra nézve, hogy a Manlicherjét el tudja vinni a vállán, vagy ha „ruht” van, hát a hátán egyik varmegyéből a másikba, ugye nem tudjátok?

— Nálát ez a Menázsi. Az ugyan jalián szó, vögy tudja a fene milyen, de nem magyar és így ezt a bakabizottság el sem fogadta, természetes dolög tehát, hogy ti ezt nem is értitek. Mégis, hogy minden baka megértse az anyanyelvén, hát az első bakaregiment akkem batarozott, hogy ennek az

ennek az enni valónak a hivatalos neve Koszt. Ebből tartja fön a baka magát, a Manlicherjét és ami a fő — a Zsúszikáját.

— Mi is, hogy most már annyira vagyunk vagy leszünk, hogy a koszt tartja fön a bakát, avval a kényes kérdéssel kell foglalkoznunk, hogy miből is áll az és meny nyiben fedezi a baka szükségleteinket és egyáltalán van-e az a koszt olyan legény, hogy a mi rezes gyomrunk, meglehet véle elégedve.

— Kedves fiam! Szomorú, de való, hogy a koszt nagyon gyöngének bizonyult és mondhatom, sokszor törtem a 3 csillagos menykő fejemet a strozsákon, mikor kényér faszolaskor megszegtem a profuntot a kulicskával és tenung napján a paprikás sóval megsóztam a pörözöt, hogy lehet az, hogy a baka minden 24 órában egyszer kap enni (mert régebben csakugyan igr volt) a bádös cibil, de még a legutolsó is, háromszor tölti meg a böndőjét, — a fene ögye meg a fajfáját.

A régi praxisom oszt' oda terelt, hogy a kaszárnyán kívül kell a profunthoz, vagyis inkább a vacsorához valót megszeretni. Ez pedig akkép történik, mint ahogy velem is; de véletlenül megtörtént.

Ugyanis a kapitány ur szakácsnéjáról

a Katikáról nagyon szó, aki ez idő szerint az én szavamra hallgat. Az ismerkedés pedig akkor fogamzott meg, mikor a kapitány urnak elvittem a Regimentz-Befehl-t s míg ő olvasta, addig én a Katikával parolázlam a konyhában. Ez volt a bevezetés. Mikor még eljöttem, hát csak annyit kérdezett a kis hamis, hogy mikor hozom ismét el a Befehl-t és a fülembé sugta, hogy tetszem neki. En meg melegébe a fülibe merészködtem, hogy emmar beszéd, ugye hogy mikor legközelebb ismét mint napos elvittem hógöyözött bajusszal a Regimentz-Befehl-t a kapitány urhoz, ki éppen az ebédnél volt és aprította a császárszömljét a levesbe s így kissé várakoznom kellett a konyhában, ahol a Katika már mosolygott rám, mert éppen aprította a malacpecsenyét vorschriftmössig s véletlenül a combvágásnál rám pislantott, amit én rögvest megértelmeztem és hamarosan a felém direkciózott villáról le is kaptam éppen akkor, midőn a kapitányné nagysága kidefellérozott a salátáért. Persze észrevette, amint az utolsó falatot lekomandirozlam és szólt is volna, de a régi prakszióm aztán helyre ütötte, mert a legnagyobb laufschriftben kezét esökoltam és így aztán elhallgatott a fekete szemü, sőt még mosolygott is a salátára és annyit hallottam, hogy

pogatni, megfogdozni, hozzáérni az áruhoz szigorúan tiltva van. Az élelmiszer-kereskedők hatalmas táblán kötelesek hirdetni az üzlet belsejében e tiltó rendelkezést s a kereskedők, iparosok a tilalom ellen vétőket is büntetés terhe alatt kötelesek bejelenteni és pedig haladéktalanul. Ez a derék és a közegészségügyre oly fontos renDELETEHESZ csupán annyit fűzünk kommentárként, hogy városunkban is ugyancsak szükség van ily természetű intézkedésre.

— **A sárbogárdi szüret** folyó hó 23-án vette kezdetét. A minőség kitűnő és a termés jó közepes. Ujbort 30—38 fillér közt váltakozva lehet venni.

— **Halálos rugás.** F. hó 25-én Bakter György sárbogárdi legény lovakat szállított Kalocsáról, eközben az egyik ló agyonrugta úgy, hogy pár pernyi szenvedés után meghalt. Szülei a szerencsétlenség színhelyére utaztak.

— **Allat az emberben.** Remler János sárszentmiklósi lakos régebb idő óta rossz viszonyban élt feleségével. E hó 25-én a sárbogárdi iparszülőben szüretelés közben ismét összeszólkóztak, minek eredménye az lett, hogy Remler János testén 9 szurást ejtett és fülét elhasította. Remlernét életveszélyes sebével a székesfehérvári Szent-György kórházba szállították, Remler pedig a csendőrség letartóztatta és a sárbogárdi kir. járásbírósághoz bekísérte.

— **Öngyilkosság a börtönben.** F. hó 25-én este 8-9 óra között Sárboárd község börtönében Szücs Mihály sárkereszturi lakos felakasztotta magát. Szücs Mihály és társai Virág József, Bedő Katalin és Adorics Zsófia kukoriczát loptak, s mint együtt működő bandát a csendőrség

a község fogdájába szállított. A csendőrség pár pernyi távolléte alatt Szücs Mihály felakasztotta magát.

Itt az a különös, hogy mind a négyen egy cellában voltak, lefotóztak, hogy az öngyilkosság a másik három észrevétele nélkül történhetett volna meg. A vizsgálat fog mindent kideríteni.

— **Tűz.** E hó 26-ára virradó éjjel Alsótöbörzsökön tűz volt. Egy kazal széna égett le. A tűz keletkezése ismeretlen.

Kiadó- és laptulajdonos: **Spitzer Jakab**

KARCZOLATOK.

A cecei ember jegyet vált a vasutnál, de vonat indulása előtt még egy kevertet bevesz az Egyed vendéglőjében. Ez alatt azonban a vonat elmegy s az ember gyalog indul a sínek között Cécére. Az első órháznál rászól a vasuti őr: Atyafi nem szabad ám a sínek között járni! — Micsoda?! pattan föl a cecei — s kiveszi zsebéből a kártyát. Ide nézzen kend bakter, felülhettem volna, ha akartam volna.

Beállit egy tanár másod magával a bogárdi nagy korcsmába és parancsolja, hogy vágjanak a számkurka libát

A vendéglős hájtalan külső után rosszszat gyanítva meg kérdi szépen: Mifélek maguk?

Hát biz ott csak tanító félek vagyunk.

Akkor talán elég lesz egy csirke is — volt az átgondolt válasz.

azt mondta a kapitány urnak odabenn: Itt van a Regimentz Befehl, és hogy a ki hozta ist ein feseher Kerl (csinos kölyök)

— Persze kédves fiaim én mint rendes magyar csak tudtam meg, hogy mit mondott a nagysága, mert a Katika, aki néméül is tudott, (mert régente egy jáger katona volt a hitegetője) azt mondta, hogy csak sokszor csókolkak kezét, mert megdicsért és így kilátásom lesz többször is eljönni, még akkor is, ha nem lesz a kezembe a Regimentz-Befehl.

— No látjátok bundások, ez az ugynevezett baka politika. Ne gondoljátok talán, hogy a kék nadrág parádéból van a lábszáraitokon. Oh nem; az azért van, hogy a baka erőnyeket előbbre vigyük.

Ha kimenőtök lesz és ha valami efféle szerencse ér majd benneteket, akkor a nagyságos sarzi asszonyoknak szalutálni, ellenben a szakácsnéknak elég egy bajusz alatti baka szemhunyoritás, mert ezek igazi baka nevelésben részesülnek és így nem olyan kényesek, jobban mondva finyasak. Így vélem én a kosztvacsorát részletekre megszerezni, értitek?!

— Igen. (Általános öröm rivalgás.)

— Habár kilátásba van helyezve, hogy

a kinstár már törli a fejét, hogy a bakának vacsorája is legyen, de e tekintetben is a régi praksisom alapján mondhatom, hogy míg a cibilnek nem emelik az adóját —

— addig nem törli meg a vacsorától a száját egy bundás sem.

— Tehát értesetek meg jól, addig míg a cibil adó meg nem lesz, addig úgy segítünk a bajon, amint az imént magyaráztam. A bakának szakácsnék után fogjuk bekebelezni a hiányzó vacsorát. Az erre vonatkozó adatokat és információt az én szentes közbéjárásom folytán a kapitány ur szakácsnéjától a Katikától fogjuk beszerezni, annál is inkább, mert az már nem olyan zörf száju és libamáj ízű perszóna s tekintettel, hogy én vagyok ez idő szerint belfentese, majd odáig juttatom a dolgot, ha készen lesz az új ruhámmal és majd az én engedelmemmel kimenőtök lesz, hogy alkalom kínálkozzék és mindenkinek jusson egy tisztességes fehér személy, aki majd a szolgálati idő tartama alatt (3 év) a háziasszonyi tisztiséget kivételesen elválalja és benneteket bárati érzelemmel, anyai illetőleg hitvesi szeretettel gondolni fog. Amen.

— Persze ti bundások nem tudjátok mi az Amen.

Á T O K:

Ledjél te egy kabaret rendező Sárboárdon.

CSARNOK.

Nyolcz nap a Tatrában.

Irlta: **Iffju H. J.**

Robog a vonat a magas Tatrába, egyszerre szemem elé tűnnek a hóval telt bércek, amelyek a nap fényében úgy látszótnak, mintha millió meg millió gyémánttal volnának megrakva. Ezeket csodálva észre sem vettem, hogy már megérkeztem az állomásra t. i. Poprád-Felkára. A kocsiból kiszállva mohón szívtam azt az üde ózondus levegőt, amely egész más emberké alkított át. Kocsira ülve egy borotvált képű sváb, a mi sajnos csak a mi szegény hazánkban történhetik meg, hogy vannak olyan fiúk is, akik nem tudnak magyarul, szállított bennünket Tatrafüredre. Gyönyörű fenyvesek között vezet az út folyton előttünk a hóval borított hegyek s amint megy az ember mindig feljebb feljebb, azt hiszi már, a kezével elérheti a nap fényében uszó bérceket, pedig még mennyit kell fáradozni, hogy valamelyik csucsuk az aljához is érhesen. Habár elmerültünk a természeti szépségek nézésébe, mégis néha-néha felocsudtunk és attól tartottunk, hogy hálha a szabad ég alatt kell töltenünk az éjszakát, de mint Ó-Füredre értünk, és barátságos „Isten hozott”-al fogadott bennünket a bejárásnál lévő felirat is, azon reménytel kezdjük magunkat kecségtetni, hogy talán mégis kapunk egy helyet, ahol az utazás faradalmát kipihenhetjük. Az igazgatósági épület elé hajtva, csodáltam a gyönyörű fürdőtelepet, elbűvölt gyönyörű fekvésével, a 1020 m. a tenger színe felett, az óriási hegyek lábánál, hatalmas fenyvőerdők között terül el számos vilájával és szállodájával Ó-Füred, a szállodák közül leginkább kitűnik impozáns fekvésével a Grand Hotel, mely a külföldi szállodák mintájára van a legnagyobb pompára berendezve.

Elhelyezkedve lakásunkba és az utazás porát leverve magunkról, azonnal nekifut-

— Hát megmondom őszintén, azt az egyet én sem tudom, mert a Reglamában nincs benne.

— Hanem a jövő héten a kapitány ur a nagyságával ugys zsurra megy az oberst-ékhez, akkor nekem kell a silber-eszeugra felügyelni és így alkalom lesz a Katikává kihozatni a Salon Schlafzimmerben az állványon lebzselő Lexikont és így közösen theázás közben a konyhában majd kihámozzuk, hogy mi az Isten csudája lehet az s így a legközelebbi előadásnál majd erről is lesz szó.

— Most pedig (nézi az órát) tekintet fel az idő haladottságára és miután ma este 6 órakor kenyér faszolás lesz a Rosztopcsia Moritznál, tehát

Abtretten!

— Mit vigyorgsz te Czindery Pali? (Tán kéne már egy kis profunt?) Vigyázz, mert úgy vágom fejedhez a profuntot, amit ma este faszolunk, hogy te köpködöd ki azt a májat, amit én megöttem a multkor vacsora után a Komáromy szomszéd kis korcsmáros barátomnál disznó ölésből.

tünk és az egész furdöl bejártuk. Innen átmentünk a 15 pernyi távolságra fekvő Alsó-Tátrafüredre, hova szintén gyönyörű fenyvesek közt vezet az út. De már az élet ott nem olyan élénk, s nincs oly nagy forgalom, mint Ó-Füreden. Itt többnyire gyengélkedők vannak, kik a csodálatosban már és fenyőfurdökben lelik gyógyulásukat.

Innen hazafelé meg átmentünk a 10 pernyi távolságra levő Új-Füredre, amely a három Füred között a legrégebb, de a legelhagyottabb is, amely felén a labbadózó furdöbetegeknek tartózkodó helye. Haza érve megvacsoráztunk és az ut. faradalmait kipihenendő, eltettük magunkat másnapra.

Másnap reggel nekiindultunk, hogy a tarptaki vízeséseket megnézzük. A felvezető sétauton fenyvessék közt, ahol néztük a kis mőkösök vidám ugrandozásait, a Szilágyi Dezső emlékek értünk. Igaz, hogy az ut fáradtságos volt hegynek fel és sokszor alkotam azt a görbe utat, de amit azután láttam, megérte a fáradságot. A Szilágyi Dezső emléknél már hallható a vízesések moraja és vele szemben gyönyörű kilátás van a Lommezai csúcsra. Innen 5 perc alatt Tarptakon vagyunk, a csodan szép kilátás nyílik a Szilágyi csúcsra és vele szemben a Lommezai csúcsra.

Innen regényes kanyarulatokon a nagy vízeséshez értünk, gyönyörű látvány, amint a víz szikláit sziklára ugratva, mint a harci zerge örökösén mossa a köveket, lesimitani ugyan tudja, de elmosni sóha. Tíz perccel mulán feljebb a kis vízesést érintve, mely az előbbihez hasonló a nagy és kis tarptaki völgy egyesülésénél épült Egérszallohoz jutottunk. Innen is a gyönyörű vidéket szemléljük, amelynek legkiemelkedőbb pontja a 40 m. magas falról lezuhogó orias vízesés. Itt megebédeltünk és indultunk haza, már sokkal könnyebb volt a menet lefelé és alig vettük észre, a természet szépségeit csodálva, hogy már haza értünk.

Másnap reggel felébredve kinezek az ablakon és nagy megdöbbenéssel veszem észre, hogy esik az eső és olyan köd van, hogy nem lehet két lépésre látni. Egészem elkedvetlenedtem, azonban nem-okára kezdett tisztulni és a tervezett kirándulást megtehettük, u. i. Tatra-Lommezai mentünk, gyönyörűen fekszik a Lommezai csúcs tancáján, legkiemelkedőbb pontja a „Pallas” szálloda mély fekvésével, nagyságával és gyönyörű berendezésével az összes tátrai szállókat felülmúlja. Meg igen szép a modern berendezésű furdője és vízgöngyintézte.

A következő napon kocsival a Csorbai tóhoz mentünk. Gyönyörű fenyvesek közt vezet az út, két órai kocsizás után végre megérkeztünk ahhoz a csodaszépségű tóhoz, amely 1351 m. magasságban a tenger színe felett van. 31 kat. hold, amelynek keletkezését a tudósok sem tudják megmagyarázni. A gyönyörű színe zöld vize szemelőre úgy elcsúsz az idő, hogy észre sem vettük, ott kellett hagynunk azt a szép vidéket és indultunk vissza Tatrafüredre.

Most jön utunk legszebb része t. i. a Dobsinai jégbarlang. Kocsin indultunk neki ennek a hosszú útnak két vármegyén keresztül t. i. Gömörön és Lipoton Gömörben egy faluban pihenőt tartottunk és szilárdos olyanokat tapasztaltunk amik ami szegény házánkra nem kedvezők. Olyan nyomorúságot amilyen ott van, hálá Isten itt a mi vidékünkön nem tapasztalni, a gyerekek nem tudnak magyarul, pedig van m. kir. állami iskola, mindegyik csak annyit tud „kírem krajcár” és az egész gyereksereg szalad a kocsin után ezt kiabálva és kezeit nyújtva. Végre 5 órai fáradtságos ut után oda értünk a Dobsinai vendéglőbe. Innen át Dicsa-hegy oldalán emelkedő sétauton 30 35 perc alatt érkeztünk fel a jégbarlanghoz.

A Dobsinai jégbarlang az eddig ismert összes jég barlangok közt az első helyet

foglalja el, 970 m. magasságban összes kiterjedése 8870 m²-méter, melyből 7100 m²-méter jég-el van borítva. A barlang nyílását jégjűk neve alatt már ember emlékezte óta ismerték. Maga a jégbarlangot ifj. Ruffinyi Jenő fedezte fel 1817. július 15-én.

A barlang felfedezésétől egy nonda is kering a nép száján, t. i. Egy lovag vadászati alkalmából megebesített egy szarvast és a sebére hűsítőt keresve a barlang felé tartott, a vadász fiúdjöbe vette a szarvast és állítólag így találták volna meg a barlangot, ahol a szarvas feküdt. A jégbarlangba lépve váratlanul lepelt meg bennünket a hideg, amint a kis-terembe értünk. Jégalkatairól is hamar sötét hideg ür a föld alatt, a villanyfény elbűvölő varázsképet állít elénk. Elgondolozunk az északi sarkvidéken, vagy az Ezerégyéjszaka mesevilágában megünn-e? A kisteremből a nagyterembe jutunk, meglepő ez óriási méreteivel és azzal, hogy akkora jégboltozat minden támaszték nélkül áll. A jégboltozta 10 m. hosszú alagut vezet, amely tele van szebbnél szebb alakulásokkal. A jégbarlang legmelegebb része a borzalmas vad pokol, tátongó hasadékaival, a melybe sülyedő szirt görgetegeivel. Innen lépcsők vezetnek ki a barlangból, meg egy tekintet a pokolra és kint voltunk a szabad levegőn nagy lélegzetet véve belőle. Innen vissza mentünk a vendéglőbe és egy rossz ebéd után kocsira üve már nem mentünk vissza Tatrafüredre, hanem Popradon halva délelőtt indultunk haza Rutkán át.

Gyönyörű fenyvesek közt merész kanyarulatokat tesz a vonat és számos alaguton kefézzül mi dig szebb és szebb vödek táru az ember szeme elé. Így jól kitűnik Fenyőháza regényes fekvésével, Körmöczháza, a város háromszor eltűnik szemünk elől és ismét előbukkanik egy-egy kanyarulatnál. Salgótarján, Salgóvár romjait, így elmerülve a természeti szépségekbe besötétített és nemsokára az ut faradalmaitól összetörve Budapestre értünk. Itt vacsora után ismét vonatra ülvé éjfel után Lőrákor hazatértünk. Most bizonyul be az a közmondás: Bármielyen szép is volt ott, mégis legjobb itthon.

Különféle.

Érdekes rendelettel örvendeztette meg Kansas amerikai állam Severance nevű városának polgármestere a ferjhezmenendő leányokat s fiatal özvegyasszonyokat. Elrendelté ugyanis, hogy minden — családot fentartani képes fiatal urember — aki a folyó évben egy hölgy részéről házassági ajánlatot kapna s azt alapos ok nélkül visszautasítaná, a város területén tovább meg nem maradhat.

Ilyen rendelettel nálunk is nagy szolgálatot lehetne tenni ama fiatal embereknek, — akik örökké nőstílni akarnának, — de szabad elhatározási képességgel nem igen bírván, mindig csak az akarat mellett maradnak.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Versíróknak. Közel és távolból temérdek verset kapunk, ami lehet

lapunk megbecsülése, de tekintve a versek nagy részének gyarlóságát, lehet lebecsülése is. De kérjük szépen azért, hogy mi szerény vidéki lap vagyunk, teljességgel nem akarunk a vizenyös vicinális verseknek gyűjtő medencéje lenni. Jobban tiszteljük olvasóinkat. Ajánljuk megszívlelésül a Mikszáth mondását akiből a palóc humor így csurrant ki: Ha a fiatal emberben mozog valami, ae még nem bizonyos, hogy poézis, lehet az giliszta is.

„Szabadság” Nagykorös. A gimnaziumi tanuló kötelessége, hogy tanuljon és ismét meg ismét tanuljon és olvassa a jelesebb írókat, például Arany Jánost, kinek jó szelleme ott lebeg a kőrösi gimnázium fölött. Verset azonban a Nyilvánosság élén ne írjon, legföllebb az önképző körben. Ez szives tanácsunk. Ama híres római írónak is, ki gimnazista korában kezdett verseket írni az édes apja — aki becsületes agrárius volt — mögörofá felolvasást tartott a posteriori, mi közben jajgatott a delikvens „Veh veh care pater nunquam plus carmina dicam.”

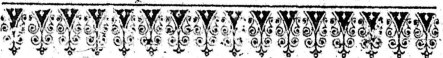
Niobe Sárosd. Verseiből közlünk, szívesen lássuk közleményit.

Többeknek. Csak olvasható kéziratok és alkalmas Tárca cikkeket fogadtatnak el.

HIRDETÉSEK

jutanyos áron felvételnek
a kiadóhivatalban.

500 koronát

kereshetnek havonta, köny-
nyü munkával, ügyes elaru-
sitók.

Bővebb felvilágosítást a ki-

adóhivatal nyújt.

